

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย สถิติรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน บรรยายกาศ องค์กรของโรงเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับบรรยายกาศองค์กรของโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ประชาราตนและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารและครูในโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน จำนวน 358 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด ที่ถูกเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนและบรรยายกาศองค์กรของโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS คำนวณค่าสถิติต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารและครูในโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน รวมทั้งสิ้น 414 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 378 ฉบับ แบบสอบถามที่สมบูรณ์สามารถนำไปวิเคราะห์ทางสถิติได้มีจำนวน 358 ฉบับ กิตเป็นร้อยละ 86.47 ของแบบสอบถาม ทั้งหมดจากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า ทั้งผู้บริหารและครูส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงเหมือนกัน

1.2 อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 26 - 35 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 45 ปี และครูส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 26 - 35 ปี

1.3 ระยะเวลาในการทำงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการทำงานอยู่ในระหว่าง 1 - 5 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า ทั้งผู้บริหารและครูส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการทำงานอยู่ในระหว่าง 1 - 5 ปี เมื่อเทียบกัน

1.4 วุฒิทางการศึกษา ผู้ต้องแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท และครูส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน สรุปผลได้ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนทั้ง 4 แบบ พนว่า โดยภาพรวมผู้ต้องแบบสอบถามให้ข้อมูลว่า พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารอยู่ในระดับปฏิบัติสม่ำเสมอ ทุกแบบพฤติกรรม สามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ พฤติกรรมผู้นำแบบสนับสนุน พฤติกรรมผู้นำแบบให้มีส่วนร่วม พฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งความสำเร็จของงาน และพฤติกรรมผู้นำแบบสั่งการ

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้ต้องแบบสอบถามในรายละเอียดของแต่ละพฤติกรรม สามารถสรุปได้ดังนี้

2.1.1 พฤติกรรมผู้นำแบบสั่งการ ใน การพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหาร ให้ข้อมูลว่า ผู้บริหารมีพฤติกรรมผู้นำแบบสั่งการในระดับที่ปฏิบัติสม่ำเสมอ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ผู้บริหารมีพฤติกรรมกำหนดเวลาในการส่งงานและติดตามงาน

ส่วนในกลุ่มครูให้ข้อมูลว่า ผู้บริหารมีพฤติกรรมผู้นำแบบสั่งการในระดับที่ปฏิบัติสม่ำเสมอ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ผู้บริหารมีพฤติกรรมการใช้คำสุภาพในการมอบหมายงาน

2.1.2 พฤติกรรมผู้นำแบบสนับสนุน ใน การพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหาร ให้ข้อมูลว่า ผู้บริหารมีพฤติกรรมผู้นำแบบสนับสนุนในระดับที่ปฏิบัติทุกครั้ง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ผู้บริหารมีพฤติกรรมการให้ความสำคัญกับผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคน

ส่วนในกลุ่มครูให้ข้อมูลว่า ผู้บริหารมีพฤติกรรมผู้นำแบบสนับสนุนในระดับที่ปฏิบัติเป็นบางครั้ง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ผู้บริหารมีพฤติกรรมเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเข้ามาปรึกษางานได้ตลอดเวลา

2.1.3 พฤติกรรมผู้นำแบบให้มีส่วนร่วม ใน การพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหาร ให้ข้อมูลว่า ผู้บริหารมีพฤติกรรมผู้นำแบบให้มีส่วนร่วมในระดับที่ปฏิบัติสม่ำเสมอ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ผู้บริหารมีพฤติกรรมเปิดโอกาสให้เป็นคณะกรรมการในการร่วมกันตัดสินใจ

ส่วนในกลุ่มครูให้ข้อมูลว่า ผู้บริหารมีพฤติกรรมผู้นำแบบให้มีส่วนร่วมในระดับที่ปฏิบัติเป็นบางครั้ง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ผู้บริหารมีพฤติกรรมเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการใหม่ๆ มาเสนอ

2.1.4 พฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งความสำเร็จของงาน ในการพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูลว่า ผู้บริหารมีพฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งความสำเร็จของงาน ในระดับที่ปฏิบัติสม่ำเสมอ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ผู้บริหารมีพฤติกรรมการให้ความสนใจพิเศษกับสิ่งที่เป็นประโยชน์ในการทำงาน

ส่วนในกลุ่มครูให้ข้อมูลว่า ผู้บริหารมีพฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งความสำเร็จของงาน ในระดับที่ปฏิบัติสม่ำเสมอ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ผู้บริหารมีพฤติกรรมการให้ความสนใจพิเศษกับสิ่งที่เป็นประโยชน์ในการทำงาน

2.2 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนทั้ง 4 แบบ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 70 ข้อ จากทั้งหมด 81 ข้อ

2.3 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนทั้ง 4 แบบ ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในโรงเรียนเอกชนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอนเป็นรายโรงเรียน พบว่า พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนที่พูนมากที่สุดคือ พฤติกรรมผู้นำแบบใหม่ส่วนร่วม จำนวน 14 โรงเรียน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบรรยายกาศองค์การของโรงเรียน สรุปผลได้ดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบรรยายกาศองค์การของโรงเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูลว่า องค์ประกอบบรรยายกาศองค์การมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพฤติกรรมที่ pragmaboundary โดยมีองค์ประกอบบรรยายกาศองค์การ มิติเป็นแบบอย่าง สูงที่สุด

ส่วนในกลุ่มครูให้ข้อมูลว่า องค์ประกอบบรรยายกาศองค์การมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ พฤติกรรมที่ pragmaboundary โดยมีองค์ประกอบบรรยายกาศองค์การ มิติวัฒนธรรม สูงที่สุด

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในรายละเอียดของแต่ละพฤติกรรม สามารถสรุปได้ดังนี้

3.1.1 มิติขาดความสามัคคี ในการพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ ข้อมูลว่า พฤติกรรมของครูในมิติขาดความสามัคคีอยู่ในระดับพฤติกรรมที่แทบจะไม่ปรากฏ โดย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ครูมีพฤติกรรมสังสรรค์กันเฉพาะในกลุ่มของตนเองเท่านั้น

ส่วนในกลุ่มครูให้ข้อมูลว่า พฤติกรรมของครูในมิติขาดความสามัคคีอยู่ในระดับ พฤติกรรมที่ปรากฏน้ำๆ ครั้ง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ครูมีพฤติกรรมสังสรรค์กันเฉพาะในกลุ่มของตนเองเท่านั้น

3.1.2 มิติอุปสรรค ในการพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูลว่า พฤติกรรมของครูในมิติอุปสรรคอยู่ในระดับพฤติกรรมที่ปรากฏนานๆ ครั้ง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ครูมีเวลาเพียงพอในการเตรียมและจัดทำรายงานต่างๆ

ส่วนในกลุ่มครูให้ข้อมูลว่า พฤติกรรมของครูในมิติอุปสรรคอยู่ในระดับ พฤติกรรมที่ปรากฏบ่อยครั้ง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ครูมีพฤติกรรมการเป็นกรรมการในกิจกรรมต่างๆ มาก

3.1.3 มิติขวัญ ในการพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูลว่า พฤติกรรมของครูในมิติขวัญอยู่ในระดับพฤติกรรมที่ปรากฏบ่อยครั้ง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ครูมีพฤติกรรมการทำงานด้วยความเต็มใจและวิริยะอุสาหะ

ส่วนในกลุ่มครูให้ข้อมูลว่า พฤติกรรมของครูในมิติขวัญอยู่ในระดับพฤติกรรมที่ปรากฏบ่อยครั้ง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ครูมีพฤติกรรมการมีความรัก ความผูกพันและแสดงน้ำใจที่จะทำงานเพื่อโรงเรียน

3.1.4 มิติมิตรสัมพันธ์ ในการพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูลว่า พฤติกรรมของครูในมิติมิตรสัมพันธ์อยู่ในระดับพฤติกรรมที่ปรากฏบ่อยครั้ง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ครูมีพฤติกรรมสนับสนานรื่นเริงเมื่อพบปะกันในโรงเรียน

ส่วนในกลุ่มครูให้ข้อมูลว่า พฤติกรรมของครูในมิติมิตรสัมพันธ์อยู่ในระดับ พฤติกรรมที่ปรากฏบ่อยครั้ง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ครูมีพฤติกรรมการมีเพื่อนสนิทที่อยู่ในโรงเรียนเดียวกัน

3.1.5 มิติห่างเหิน ในการพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูลว่า พฤติกรรมของผู้บริหารในมิติห่างเหินอยู่ในระดับพฤติกรรมที่ปรากฏบ่อยครั้ง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ พฤติกรรมที่โรงเรียนพร้อมที่จะให้บริการด้านการพิมพ์ การติดต่อ ตามความต้องการของครู

ส่วนในกลุ่มครูให้ข้อมูลว่า พฤติกรรมของผู้บริหารในมิติห่างเหินอยู่ในระดับ พฤติกรรมที่ปรากฏบ่อยครั้ง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ พฤติกรรมครูในโรงเรียนได้รับทราบผลหลังจากได้รับการตรวจและการนิเทศแล้ว

3.1.6 มิติมุ่งผลงาน ในการพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ข้อมูลว่า พฤติกรรมของผู้บริหารในมิติมุ่งผลงานอยู่ในระดับพฤติกรรมที่ปรากฏบ่อยครั้ง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ พฤติกรรมการเน้นย้ำให้ครูปฏิบัติงานให้เต็มความสามารถ

ส่วนในกลุ่มครูให้ข้อมูลว่า พฤติกรรมของผู้บริหารในมิติมุ่งผลงานอยู่ในระดับ พฤติกรรมที่ปรากฏบ่อยครั้ง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ พฤติกรรมการเน้นย้ำให้ครูปฏิบัติงานให้เต็มความสามารถ

3.1.7 มิติเป็นแบบอย่าง ในการพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหาร ให้ข้อมูลว่า พฤติกรรมของผู้บริหาร ในมิติเป็นแบบอย่างอยู่ในระดับพฤติกรรมที่ปราศจากบุปผารัง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ พฤติกรรมการเตรียมตัวอย่างดีก่อนพูดในที่ประชุม

ส่วนในกลุ่มครูให้ข้อมูลว่า พฤติกรรมของผู้บริหาร ในมิติเป็นแบบอย่างอยู่ในระดับพฤติกรรมที่ปราศจากบุปผารัง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ พฤติกรรมการเตรียมตัวอย่างดีก่อนพูดในที่ประชุม

3.1.8 มิติกรุณาราฟี ในการพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า กลุ่มผู้บริหาร ให้ข้อมูลว่า พฤติกรรมของผู้บริหาร ในมิติกรุณาราฟีอยู่ในระดับพฤติกรรมที่ปราศจากบุปผารัง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ พฤติกรรมการไก่เลี้ยงปะนีประนอมเมื่อครูขัดแข้งกัน

ส่วนในกลุ่มครูให้ข้อมูลว่า พฤติกรรมของผู้บริหาร ในมิติกรุณาราฟีอยู่ในระดับพฤติกรรมที่ปราศจากบุปผารัง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ พฤติกรรมการแสดงความมีน้ำใจต่อครู

3.2 ผลการเปรียบเทียบองค์ประกอบบรรยายกาศองค์การทั้ง 8 มิติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 43 ข้อ จากทั้งหมด 64 ข้อ

3.3 เมื่อพิจารณาบรรยายกาศองค์การของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอนเป็นรายโรงเรียน พบว่า เป็นบรรยายกาศองค์การแบบปิด มากที่สุด จำนวน 12 โรงเรียน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน กับบรรยายกาศองค์การของโรงเรียน สรุปผลได้ดังนี้

4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับองค์ประกอบบรรยายกาศองค์การ ในภาพรวมมีดังนี้

4.1.1 พฤติกรรมผู้นำแบบสั่งการมีความสัมพันธ์ในทางลบกับมิติขาดความสามัคคี แต่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับมิติอุปสรรค มิติวัฒน์ มิติมิตรสัมพันธ์ มิติห่างเหิน มิติมุ่งผลงาน มิติเป็นแบบอย่าง และมิติกรุณาราฟี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1.2 พฤติกรรมผู้นำแบบสนับสนุนมีความสัมพันธ์ในทางลบกับมิติขาดความสามัคคี แต่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับมิติวัฒน์ มิติมิตรสัมพันธ์ มิติห่างเหิน มิติเป็นแบบอย่าง และมิติกรุณาราฟี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1.3 พฤติกรรมแบบให้มีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์ในทางลบกับมิติขาดความสามัคคี แต่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับมิติขวัญ มิติมิตรสัมพันธ์ มิติห่างเหิน มิติเป็นแบบอย่าง และมิติกรุณาปราณี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1.4 พฤติกรรมแบบมุ่งความสำเร็จของงานมีความสัมพันธ์ในทางลบกับมิติขาดความสามัคคี แต่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับมิติขวัญ มิติมิตรสัมพันธ์ มิติห่างเหิน มิติมุ่งผลงาน มิติเป็นแบบอย่าง และมิติกรุณาปราณี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 แบบบรรยายองค์การของโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามแบบพฤติกรรมผู้นำ สรุปได้ดังนี้

4.2.1 แบบพฤติกรรมผู้นำแบบสั่งการของผู้บริหาร โรงเรียน ทำให้เกิดบรรยายองค์การแบบปิดมากที่สุด รองลงมาทำให้เกิดบรรยายองค์การแบบควบคุมและแบบรวมอำนาจ

4.2.2 แบบพฤติกรรมผู้นำแบบสนับสนุนของผู้บริหาร โรงเรียน ทำให้เกิดบรรยายองค์การแบบเปิดมากที่สุด รองลงมาทำให้เกิดบรรยายองค์การแบบอิสระและแบบสนับสนุน

4.2.3 แบบพฤติกรรมผู้นำแบบให้มีส่วนร่วมของผู้บริหาร โรงเรียน ทำให้เกิดบรรยายองค์การแบบควบคุมมากที่สุด รองลงมาทำให้เกิดบรรยายองค์การแบบเปิด

4.2.4 แบบพฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งความสำเร็จของงานของผู้บริหาร โรงเรียน ทำให้เกิดบรรยายองค์การแบบปิดมากที่สุด รองลงมาทำให้เกิดบรรยายองค์การแบบควบคุมและแบบรวมอำนาจ

4.3 แบบบรรยายองค์การของโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามพฤติกรรมผู้นำแบบนุ่งงานและพฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งความสัมพันธ์ของผู้บริหาร โรงเรียน สรุปได้ดังนี้

4.3.1 พฤติกรรมผู้นำแบบนุ่งงานของผู้บริหาร โรงเรียน ทำให้เกิดบรรยายองค์การแบบปิดมากกว่าแบบเปิด

4.3.2 พฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งความสัมพันธ์ของผู้บริหาร โรงเรียน ทำให้เกิดบรรยายองค์การแบบเปิดมากกว่าแบบปิด

4.4 เมื่อทดสอบสมมุติฐานของการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งตั้งไว้ว่า " พฤติกรรมผู้นำมีความสัมพันธ์กับบรรยายองค์การของโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน" ผลปรากฏว่า "พฤติกรรมผู้นำมีความสัมพันธ์กับบรรยายองค์การของโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน" ซึ่งตอบรับกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำกับบรรยกาศองค์การของโรงเรียนเอกชนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน อภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากข้อมูลการศึกษาพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน พบว่า พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนที่พบมากที่สุด คือ พฤติกรรมผู้นำแบบให้มีส่วนร่วม จำนวน 14 โรงเรียน รองลงมาคือ พฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งความสำเร็จของงาน จำนวน 10 โรงเรียน พฤติกรรมผู้นำแบบสั่งการ จำนวน 9 โรงเรียน และพฤติกรรมผู้นำแบบสนับสนุน จำนวน 8 โรงเรียน จากผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน เป็นลักษณะของการเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้บริหารมีการปรึกษาหารือและนำข้อเสนอแนะจากผู้ใต้บังคับบัญชาไปใช้ อีกทั้งมีการແຄเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เรียกว่าเป็นระบบของผู้นำแบบประชาธิปไตย คือ ให้โอกาสแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา มีส่วนร่วมในการวางแผนและกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์การ ทำให้เกิดการยอมรับและเชื่อมั่นซึ่งกันและกัน จากผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Lippitt and White (อ้างถึงใน索加 ชูพิกุลชัย และ อรทัย ชื่นมุญย์, 2515) และผลงานวิจัยของ Shaw(1955) พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่ชอบหัวหน้าแบบประชาธิปไตยมากที่สุด นอกจากนี้มีงานวิจัยของ โภศด มีคุณ (2518) ได้ทดลองเพื่อศึกษาอิทธิพลของหัวหน้าแบบประชาธิปไตยและแบบอัตตาธิปไตยที่มีต่อ ขวัญ กำลังใจในการทำงานของลูกน้อง ผลปรากฏว่าสมาชิกในกลุ่มผู้นำแบบประชาธิปไตยมีขวัญ และกำลังใจสูงกว่าสมาชิกในกลุ่มที่มีผู้นำแบบอัตตาธิปไตย

ถึงแม้ว่าพฤติกรรมผู้นำแบบให้มีส่วนร่วมจะสร้างขวัญและกำลังใจที่ดีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ก็ไม่ได้มายความว่าจะทำให้งานประสบความสำเร็จได้ เพราะผู้ใต้บังคับบัญชาแต่ละคนมีลักษณะต่างๆ ไม่เหมือนกัน และจากข้อมูลการศึกษาพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน พบว่า พฤติกรรมผู้นำแบบสนับสนุนและพฤติกรรมผู้นำแบบให้มีส่วนร่วมซึ่งมีลักษณะเป็นพฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งความสัมพันธ์นั้น ในความคิดเห็นของผู้บริหารและครูมีความแตกต่างกัน ซึ่งผู้บริหาร มีความคิดเห็นว่าพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนอยู่ในระดับที่ปฏิบัติสม่ำเสมอ ส่วนในความคิดเห็นของครูเห็นว่าพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนอยู่ในระดับที่ปฏิบัติเป็นบางครั้ง จากผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารแบบมุ่งความสัมพันธ์อาจจะยังไม่สร้างความพึงพอใจให้กับครูเท่าที่ควรในขณะที่ผู้บริหารคิดว่าได้ปฏิบัติพฤติกรรมนั้นอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งในการแสดงพฤติกรรมผู้นำที่ไม่ต่อเนื่องอาจแสดงถึงความไม่จริงใจของผู้บริหาร ทำให้ครูเกิดความไม่แน่ใจในพฤติกรรมดังกล่าวและมีความเข้าใจในพฤติกรรมที่แตกต่างกัน และอาจทำให้เกิดบรรยกาศในการทำงานที่ไม่ชัดเจนหรือแบ่งพรรคแบ่งพวก เกิดความไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกัน

เรียกได้ว่าเป็นบรรยากาศที่ค่อนไปทางปิด ซึ่ง House กล่าวว่า สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมจะเข้ามาปรับเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำแบบใหม่มีส่วนร่วมและทศนคติกับพฤติกรรมของผู้ใต้บังคับบัญชา จากการวิเคราะห์ House ได้เสนอแนะว่า พฤติกรรมผู้นำแบบใหม่มีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในสถานการณ์ของผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีงานที่ค่อนข้างคุ้มเครื่อและตัวเขามีความร่วมรู้สึกกับงาน ทั้งนี้เพราการให้มีส่วนร่วมจะทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดความชัดเจนในแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมที่จะใช้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายแน่นอนขึ้นเป็นวิธีการสอนให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเรียนรู้้งานว่าต้องทำอะไรก่อนหลัง ได้ร่วมคิดร่วมทำให้เกิดการพัฒนาความเป็นผู้นำเพิ่มขึ้น พฤติกรรมผู้นำแบบใหม่มีส่วนร่วมยิ่งให้ผลทางบวกเพิ่มขึ้น ถ้าผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นคนที่ชอบความอิสระและมีความต้องการมีอำนาจในการควบคุมสูง เพราะการให้มีส่วนร่วมจะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาประเทณนี้เกิดความพึงพอใจที่ตนมีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้อำนาจตัดสินใจและร่วมในการจัดระเบียบโครงสร้างงานต่างๆ ขององค์การอีกด้วย (House and Mitchell, 1974)

ดังนั้นในการที่จะบริหารงานให้ได้ประสิทธิผล ผู้บริหารอาจใช้พฤติกรรมผู้นำแบบหนึ่งแบบใดหรือหลายแบบกับผู้ใต้บังคับบัญชาและในสถานการณ์ต่างๆ ก็ได้ ซึ่งผู้บริหารจะต้องปรับแบบพฤติกรรมผู้นำของตนให้เข้ากับสถานการณ์และความต้องการด้านแรงจูงใจของผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างเหมาะสมและมีความต่อเนื่องในการปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนและสร้างความมั่นใจให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งการปฏิบัติตั้งกล่าวจะทำให้เกิดประสิทธิผลของงานในองค์การได้เป็นอย่างดี

2. จากข้อมูลการศึกษาระยการศองค์การของโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน พบว่า เป็นบรรยากาศของค์การแบบปิดมากที่สุด จำนวน 12 โรงเรียน รองลงมาเป็นแบบควบคุม จำนวน 10 โรงเรียน แบบเปิด จำนวน 7 โรงเรียน แบบสนิทสนม แบบอิสระ และแบบรวมอำนาจ จำนวนเท่ากัน คือ 4 โรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชารังศักดิ์ เจริญสุข (2526) ได้ทำการวิจัยเรื่องบรรยากาศของค์การของโรงเรียนประถมศึกษา เขตการศึกษา 6 พบว่า บรรยากาศของค์การของโรงเรียนประถมศึกษาแบบ 6 จำนวน 56 โรงเรียน เป็นบรรยากาศแบบปิด จำนวน 18 โรงเรียน แบบรวมอำนาจ จำนวน 11 โรงเรียน แบบเปิด จำนวน 10 โรงเรียน แบบอิสระและแบบควบคุม จำนวนเท่ากัน คือ 7 โรงเรียน และแบบสนิทสนม จำนวน 3 โรงเรียน และนอกจากนี้ ปรีดา ทุมเที่ยง (2521) ได้พบผลการวิจัยว่า โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น โดยส่วนรวมมีบรรยากาศของค์การเป็นแบบปิดหรือค่อนข้างปิดมากกว่าแบบเปิดหรือค่อนข้างเปิด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุมala เดชาธุรกษ์นุกูล ซึ่งทำการศึกษาวิจัยบรรยากาศของค์การโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุโขทัย ส่วนใหญ่มีแนวโน้มเป็นบรรยากาศแบบปิดหรือค่อนข้างปิดมากกว่าแบบเปิดหรือค่อนข้างเปิดเท่านิดเดียว

และการศึกษาองค์ประกอบของบรรยายการองค์การ พบว่า มิติขาดความสามัคคีและมิติอุปสรรคซึ่งเป็นมิติค้านพฤติกรรมของครู ในความคิดเห็นของผู้บริหารและครูมีความแตกต่างกันซึ่งในมิติขาดความสามัคคีนี้ ผู้บริหารเห็นว่าพฤติกรรมครูอยู่ในระดับที่ແທบจะไม่ปรากฏชัดให้เห็นว่าคณฑ์ครูมีความสามัคคีกัน แต่ในความคิดเห็นของครูอยู่ในระดับที่ปรากฏขึ้นบ้างในบางครั้งแสดงว่าในคณฑ์ครูอาจมีปัญหา กัน โดยที่ผู้บริหารไม่ทราบ ในทำนองเดียวกันของมิติอุปสรรค ซึ่งความคิดเห็นของผู้บริหารคิดว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนานๆ ครั้ง แต่ครูกลับให้ความคิดเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งซึ่งก่อให้เกิดความไม่สงบภายในการทำงาน จากความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีความแตกต่างกันของทั้ง 2 มิติ ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารอาจจะยังให้ความสนใจเกี่ยวกับครูน้อยกว่าที่ควรจะเป็น จึงมองว่าครูมีความพึงพอใจในงานที่มอบหมายและสิ่งที่เป็นอยู่ ครูมีความรักใคร่กันเป็นอย่างดี ซึ่งในความเป็นจริงอาจมีปัญหาเกิดขึ้นทั้งในเรื่องของงานและเรื่องส่วนตัว ดังนั้นจากเหตุการณ์ดังกล่าวมักจะทำให้เกิดบรรยายการเป็นลักษณะแบบปิดโดยที่ผู้บริหารอาจจะไม่ได้รับรู้เกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดบรรยายการนั้น จึงไม่มีการปรับหรือสร้างบรรยายการใหม่ๆ ให้ดีขึ้น ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การต่อไปได้

3. จากข้อมูลการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน กับบรรยายการองค์การของโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน พบว่า พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับบรรยายการองค์การของโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อการเรียนการสอน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า "พฤติกรรมผู้นำมีความสัมพันธ์กับบรรยายการองค์การของโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน" ผลการวิจัยในครั้งนี้ ตรงกับแนวคิดของ Gibson (1973) ที่ว่า "แบบพฤติกรรมผู้นำเป็นแรงผลักดันในการสร้างบรรยายการองค์การ และมีอิทธิพลโดยตรงต่อผลงานและขวัญกำลังใจของผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้นำที่มีแบบพฤติกรรมแตกต่างกันไปจะมีผลทำให้บรรยายการองค์การของผู้ใต้บังคับบัญชาแตกต่างกันไปตามสภาพของพฤติกรรมของผู้นำและมีผลต่อผลงานด้วย" ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรัช วิเศษสุวรรณ, 2521 (อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2526) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำกับความพึงพอใจในงานของครูโรงเรียนรายวิชา ในกรุงเทพมหานคร" พบว่า ผู้นำที่มุ่งงานและมุ่งสัมพันธ์ จะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจของครูมากกว่าผู้นำที่มุ่งงานเพียงอย่างเดียว เช่นเดียวกับ วิษณุ มนิจันทร์, 2520 (อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2526) ที่พบว่า ครูใหญ่ที่มีลักษณะผู้นำในการมุ่งสัมพันธ์จะสร้างความพึงพอใจให้กับครูมากกว่าครูใหญ่ที่มุ่งงานเพียงอย่างเดียว และนอกจากนี้ คงเดือน พันธุวนาวิน (2519) ก็มีความเห็นว่า พฤติกรรมของผู้นำซึ่งจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อบรรยายภาษาภายในกลุ่ม ส่งผลต่อขวัญและกำลังใจในการทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย

นอกจากนี้ ในงานวิจัยของ สุทธิพงศ์ ยงค์กมล (2543) เรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน พบว่า ในปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้นำที่จะส่งผลให้เกิดบรรยายการองค์การที่มีผลต่อประสิทธิผลขององค์การอีกทอดหนึ่งด้วย คือ การเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้บริหารในการอุทิศตนและทำงานอย่างจริงจัง มีความสามารถในการกระตุ้น ผลักดันให้เกิดการพัฒนา พร้อมๆกับต้องสามารถเข้าใจปัญหาของผู้ใต้บังคับบัญชาและช่วยเหลือได้ Blake and Mouton (1964) เน้นว่า การดำเนินการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดนั้นจะต้องเป็นการผสมผสานกันระหว่างความสนใจต่อผลงานเท่าๆ กับการสนับสนุนบุคคล ผู้บริหารจึงต้องมุ่งเน้นทั้งผลงานและบุคลากรให้เกิดการบรรลุความสำเร็จของงาน โดยบุคลากรมีขวัญในการทำงาน มีความสุข มีความสามัคคีในหมู่คณะ มีความผูกพันกับองค์การ ช่วยเหลือกันและกัน ยอมรับนับถือกัน ทำงานให้อยู่คู่กัน ผู้บริหารต้องมีความกระตือรือร้นในการทำงาน มีความสนใจในการพัฒนาด้านการศึกษาและเป็นแบบอย่างที่ดี เน้นการทำงานร่วมกัน นอกจากนี้ Gibson and Donnelly (1973) พบว่าบรรยายการแบบปรีกษาหารือจะนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิผล บุคคลสำคัญที่สุดที่จะทำให้บรรยายการองค์การดีขึ้นมาก คือ ผู้นำที่มีลักษณะเน้นการประสานงานและงานในระดับสูง เพราะพฤติกรรมผู้นำมีอิทธิพลต่อบรรยายการองค์การ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อค้นหาพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียน ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญยิ่งในการที่จะนำองค์การ ไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และในแต่ละแบบพฤติกรรมนั้นอาจมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาและส่งผลให้เกิดบรรยายกาศองค์การได้ จึงเป็นการสมควรที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ สำนักบริหารงานคุณภาพการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สถาบันพัฒนาผู้บริหาร และผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน จะได้นำผลการวิจัยไปดำเนินการให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1.1 สำนักบริหารงานคุณภาพการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ควรจะได้นำผลการวิจัยที่ค้นพบไปเป็นส่วนหนึ่งของการอบรมเตรียมผู้บริหาร โรงเรียน ให้ครอบคลุมถึงความสำคัญในพฤติกรรมผู้นำที่พึงประสงค์ และสร้างบรรยายกาศองค์การของ โรงเรียนให้เหมาะสมตามเจตนาของ สำนักบริหารงานคุณภาพการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

1.2 สถาบันพัฒนาผู้บริหาร ควรจะได้นำผลการวิจัยที่ค้นพบไปเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาจัดทำลักษณะอบรมพัฒนาผู้บริหาร ให้มีพฤติกรรมผู้นำที่พึงประสงค์ และเหมาะสมกับในแต่ละองค์การ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารงานและสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาผู้บริหารของสถาบันต่อไป

1.3 ใน การที่จะบริหารงานให้เกิดประสิทธิผล ผู้บริหาร โรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อการเรียนการสอน ควรจะได้นำผลการวิจัยนี้ไปใช้ในการปรับปรุงพฤติกรรมผู้นำในการบริหารงาน และสร้างบรรยายกาศองค์การของ โรงเรียนของตนให้ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ โรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อบรยายกาศองค์การของ โรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน